

עת"א 55793/07/15 - היועץ המשפטי לממשלה נגד י. חנוכיב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 55793-07-15 היועץ המשפטי לממשלה נ' י. חנוכיב

בפני	כב' הנשיא יוסף אלון
	כב' השופטת רחל ברקאי
	כב' השופט גד גרעון
העותר	היועץ המשפטי לממשלה ע"י ב"כ עו"ד שולי רוטשילד
נגד	
המשיב	י. חנוכיב ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן ועו"ד דוד יפתח

פסק דין

1. בפנינו עתירת היועץ המשפטי לממשלה, נגד החלטת ועדת השחרורים מיום 22.7.15, אשר הורתה על שחרורו המוקדם של המשיב ממאסרו, בתנאי השחרור המוקדם.
2. המשיב מרצה עונש מאסר בן עשר שנים ותשעה חודשים, לאחר שהורשע בביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה וחבלה חמורה (במסגרת ת"פ 8082/08 של בית משפט זה). המשיב החל לרצות את עונשו ביום 6.7.08. זהו עונש המאסר השני שמרצה המשיב.
3. ועדת השחרורים הנכבדה (להלן: "הועדה"), דנה בעניינו של המשיב לראשונה, ביום 22.6.15, תוך שעיינה במסמכים שהוצגו בפניה, לרבות ידיעות מודיעיניות ממקורות משטרת ישראל, ותוכנית שיקום פרטית שנערכה עבור המשיב. הועדה החליטה באותו מועד, לשחרר את המשיב על תנאי. בהחלטתה האמורה, התייחסה הועדה בין היתר, למידע המודיעיני המשטרתי שהונח לפניה. הועדה עמדה על כך שהידיעות המודיעיניות, למעט הידיעה האחרונה מחודש פברואר 2015, הוצגו כבר בעבר, בפני בית המשפט העליון (במסגרת רע"ב 444/14), אשר מצא, כי אין בקיומן למנוע יציאת המשיב לחופשות. ביחס לידיעה האחרונה מחודש פברואר 2015, שעניינה מעורבות לכאורה של המשיב בפלילים, קבעה הועדה, כי אין "**...שוני רב...**", בין המידע הכלול בה והמידע העולה מן הידיעות הקודמות, שהוצגו בפני בית המשפט העליון. כן קבעה הועדה, כי העותר שולב בקבוצות טיפוליות, "**...ורכש כלים כאלה ואחרים...**", הגם שמדוח העו"ס עולה, כי המשיב לא שיתף פעולה באופן מלא במסגרת הקבוצות האמורות. החלטת הועדה התייחסה גם לדברי עו"ס הכלא, במסגרת דו"ח שערכה, לפיהם, לא היה המשיב משולב בחינוך או בתעסוקה, במשך זמן רב עובר לעריכת הדו"ח. הועדה מצאה, כי המשיב לומד במדרשה בבית הסוהר, כאשר נעדר מהמדרשה למשך חודש אחד וכשבועיים עובר לקיום הדיון חזר למדרשה והתייצב בה מאז, מדי יום. כן ציינה הועדה, כי העותר לא צבר דו"חות משמעת, או מודיעין שב"ס שלילי במהלך כל תקופת מאסרו.

4. העותר עתר נגד החלטת הועדה מיום 22.6.15 (עת"א 59536-06-15). העתירה נדונה ביום 1.7.15 בפני מותב אחר בבית משפט זה, אשר קיבל את העתירה, ביטל את החלטת הועדה, והורה לוועדה לשוב ולהתכנס, כדי לדון בעניינו של המשיב, ולבחון בין היתר, טענות עובדתיות מסוימות שפורטו במסמך של גורמי הטיפול בכלא, אשר נערך לאחר החלטת הועדה האמורה, והתייחס לתשתית העובדתית שעמדה לפני הועדה. כן נקבע בפסק הדין שניתן בעתירה, כי הועדה תבחן, את מידת השתתפותו של המשיב בפעילות המדרשה, נוכח אי בהירות שנמצאה בעניין זה.

בית המשפט הבהיר בפסק הדין, כי באותו שלב, לא נדרש עדיין לטענות אחרות שנטענו במסגרת הדיון בעתירה, לרבות טענות הנוגעות למהות העבירות שבביצוען הורשע המשיב, טיב תכנית השיקום הפרטית שהציג, והמידע המודיעיני המשטרתי שבידי העותר. זאת, משום שנמצא, כי יש **"...לבסס את המסד העובדתי הראשוני הנוגע לדרך השתלבותו של המשיב בכלא בהליכים הטיפוליים וזאת נוכח ההסתיוגויות החריפות שהושמעו על ידי העובדים הסוציאליים בכלא"**.

5. כמצוות פסק הדין, התכנסה הועדה שוב, ודנה בעניינו של המשיב, ביום 22.7.15. במסגרת הדיון, הורה יו"ר הועדה לב"כ העותר, להימנע מחזרה על טענות שנטענו במסגרת הדיון הקודם לפני הועדה ולהתמקד בטענות העובדתיות של גורמי הטיפול, אליהן התייחס בית המשפט בפסק הדין. לאחר שמיעת טענות הצדדים, דחתה הועדה את טענות העותר, ביחס להשתלבות המשיב בטיפול ובפעילות החינוך במדרשה, ושבה והורתה על שחרורו, בתנאים שנקבעו בהחלטה מיום 22.6.15.

נגד החלטה זו, הוגשה העתירה דנא.

6. העותר טען בעתירתו, בין היתר, כי הועדה לא איזנה כראוי בין השיקולים השונים, לא נתנה את המשקל הראוי למסוכנות המשיב, על רקע העבירות שבביצוען הורשע, ונסיבות ביצוען, לרבות עברו הפלילי של המשיב.

כן נטען במסגרת העתירה, כי הועדה לא נתנה, את המשקל הראוי, למידע המודיעיני המשטרתי, המצביע על מסוכנות רבה של המשיב. העותר סבור, כי הסתמכות הועדה על החלטות בית המשפט העליון שעניינן יציאת המשיב לחופשות, הייתה שגויה, שכן אין דין יציאה לחופשה לפרק זמן קצר של יום או יומיים, כדין שחרור מוקדם מן הכלא שמשמעה, היות המשיב אסיר ברשיון למשך תקופה ארוכה. כן נטען, כי הועדה שגתה, בהתייחסה למידע העדכני בעניינו של המשיב, המפורט בידעה המודיעינית מחודש פברואר 2015, ובקביעתה, כי אין שוני ממשי בין המידע הכלול באותה ידיעה, ובין המידע הכלול בידעות שהתקבלו בעניינו של המשיב קודם לכן, והוצגו בפני בית המשפט העליון.

במישור הטיפולי, נטען, כי המשיב לא השתלב, במהלך רוב תקופת מאסרו, בהליך טיפולי משמעותי, ורק בשלב מאוחר, החל להשתתף בקבוצות טיפוליות. בשלב זה, על פי הנטען, הראה שיתוף והתקדמות ראשוניים בלבד העותר הדגיש, כי המשיב סירב להשתלב בטיפול ייעודי לעברייני אלימות, ונטען, כי אינו זקוק לטיפול בתחום זה, שכן, אינו תופס עצמו כאלים. העותר הוסיף, כי המשיב **"...חסר תובנות ממשיות לצורך שלו בטיפול אינטנסיבי בבעיית האלימות שלו העולה באופן ברור מעבירות המיוחסות לו נשוא מאסרו הנוכחי..."**. העותר עמד על כך, כי גם נציגת רש"א, שפגשה במשיב ביום 7.7.14, קבעה, כי טרם בשלה העת, לעריכת תכנית שיקום בפיקוח רש"א, והמליצה להעמיק את

הטיפול, במסגרת בית הסוהר. לטענת העותר, במצב זה, כאשר המשיב מצוי בשלב ראשוני של הטיפול, לא פחתה, מסוכנותו במידה שתצדיק שחרור על תנאי.

העותר הוסיף וטען, כי הועדה שגתה בכך שנתנה משקל יתר, לתוכנית השיקום הפרטית שהציג המשיב.

7. ב"כ המשיב טען במענה לעתירה, בין היתר, כי אין להפריז במשקל המידע המודיעיני בעניינו של המשיב, אשר נבחן פעם אחר פעם, על ידי בית המשפט העליון, במסגרת הליכים שהתקיימו בעניינו של המשיב, ולא נמצא כבד משקל מספיק, כדי למנוע יציאת המשיב לחופשות.

ב"כ המשיב התייחס לתוכנה המשוער של הידיעה המודיעינית (החסויה) מחודש פברואר 2015. לסברתו, מדובר במידע הנובע מזיהוי של המשיב, כמי שמשתייך לחבורה מסוימת, המצויה בסכסוך עם חבורה אחרת, מה שגורם להפצת מידע אודות כוונות פגיעה.

לדבריו, החל משנת 2013, משולב המשיב בטיפול, השתתף בקבוצות שונות שעניינן מניעת אלימות, שליטה בכעסים, כישורי חיים ועוד, וכאשר מיצה את הטיפול בקבוצות אליהן צורף, השתלב בלימוד במדרשה של בית הסוהר, והתמיד בפעילותו שם. ב"כ המשיב הדגיש, כי גם העו"ס בבית הסוהר, אינה סבורה שנחוץ לעותר טיפול מאסיבי יותר.

לטענת ב"כ המשיב יש לייחס משקל רב, להתנהגותו התקינה של המשיב, במהלך שבע השנים שבהן מרצה את עונשו הנוכחי, המתבטאת בכך שבמהלך כל התקופה, לא נרשמו לחובתו דו"חות משמעת.

8. לאחר בחינת המסמכים שהונחו לפנינו, לרבות הידיעות המודיעיניות ממקורות משטרת ישראל, ולאחר שקילת טענות הצדדים, באנו לכלל דעה, כי החלטת הועדה אינה יכולה לעמוד, וכי יש לבטלה.

זאת, בשל חוסר סבירות בהחלטת הועדה, הנובע מאי מתן משקל ראוי למסוכנותו של המשיב, על רקע העבירות בביצוען הורשע, ונסיבות ביצוען, ומהתייחסות מקלה, לתוכן המידע המודיעיני ממקורות משטרת ישראל, המצביע, על מעורבות פלילית חמורה לכאורה של המשיב במהלך מאסרו, עד לעת האחרונה, כמו גם לעובדה, כי המשיב מצוי בשלב זה, רק בתחילת דרכו במישור הטיפולי, ונראה, כי עדיין לא נתרם מן הטיפול, במידה שיש בה להפחית את מסוכנותו, הפחתה משמעותית.

מסוכנותו הגבוהה של המשיב, עובר לתחילת מאסרו, נלמדת בראש ובראשונה מהכרעת הדין בעניינו, המלמדת על אלימות קשה מצדו, בעת ביצוע העבירות, אשר התבטאה, בין היתר, בתקיפת הקורבן, ובדקירתו בסכין שוב ושוב, באופן שגרם לו חבלות חמורות באיברים פנימיים, וסיכן את חייו.

לכך מצטרף, המידע המודיעיני המשטרתי בעניינו של המשיב, המצביע, על המשך פעילות פלילית מתוך כותלי בית הסוהר, ועל כוונות לפגיעה באחרים. באשר לידיעות הישנות יותר, ולנפקות ההתייחסות אליהן בהחלטות בית המשפט

העליון, לענייננו - נכונה טענת העותר, לפיה, שונה המשקל שיש לייחס למידע האמור, לעניין מידת מסוכנותו של המשיב, כאשר מדובר בשחרור על תנאי לפרק זמן ממושך, מן המשקל שיש לייחס לו, לעניין יציאה לחופשות לתקופות קצרות. מכל מקום, לידיעות הישנות נוספה כאמור, ידיעה חדשה, מחודש פברואר 2015. ידיעה זו כוללת, מידע חמור וכבד משקל, המחזק את המסקנה, בדבר מסוכנותו הגבוהה של המשיב. יודגש, כי המדובר בידיעה, אשר על פי הערכת גורמי המודיעין המשטרתי, מהימנותה גבוהה.

הגם שבמישור הגלוי, לא נזקפו לחובת המשיב הפרות משמעת, בתקופת מאסרו, ועל כך יש כמובן לברך, הרי שנוכח המידע המודיעיני בעניינו, אין בהיעדר הפרות משמעת כאמור, לשלול את המסקנה בדבר מסוכנותו.

המסקנה, לפיה מצוי המשיב, רק בתחילת דרכו הטיפולית, ונותרה לו עוד כברת דרך משמעותית לעבור, עולה מדו"חות גורמי הטיפול בבית הסוהר, המלמדים, כי עד כה, לא השתלב המשיב בטיפול מעמיק, לו הוא זקוק, וכאשר שיתוף הפעולה שלו בקבוצות הטיפוליות בהן שולב, היה חלקי וראשוני. בהיעדר התקדמות מספקת במישור הטיפולי, עומדת מסוכנותו של המשיב בעינה.

בהינתן האמור לעיל, הרי שאין גם בעצם קיומה של תכנית שיקום פרטית, כדי לבסס באופן סביר, את ההחלטה על שחרור המשיב בשלב זה.

9. סוף דבר, העתירה מתקבלת, והחלטת הוועדה מיום 22.07.2015 - מבוטלת.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ה, 11 אוגוסט 2015, בהעדר הצדדים.

גד גדעון, שופט

רחל ברקאי, שופטת

יוסף אלון, שופט
נשיא אב"ד